

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Sextus. De Diaconatûs Ordine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

- quam Deo est acceptus, imò nec quidem agnoscetur ab eo. Probationem hujus capè à factò illo Evangelico, quo Christus mundum Dæmonem ejecit. *Exi Spiritus im-*
- Marci.* *5. v. 8.* *munde ab homine.* Ubi etiam nomen illius ignorare præferebat, innuens, tam sibi immunditiam esse detestabilem, ut vel nomen scire refugiat: *Et interrogabat eum, quod tibi nomen est?* Stude igitur, & medullitè conquire, ut illud dictum Apostoli probè observes: *Sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in honorem & Sanctificationem.*
- 1. Thess.* *4.*

DIES SEXTUS.

De Ordine Diaconatus.

PUNCTUM PRIMUM.

CONSIDERA Ordinis hujus dignitatem, quæ tanta est, ut non conferatur, nisi factâ priùs diligenti inquisitione de vitâ, moribus & virtutibus Ordinandi. Requiritur insuper approbatio populi, & orationes Ecclesiæ; quibus omnibus peractis, Episcopus imponit manum super caput ejus, & dicit: *Accipe Spiritum Sanctum, ad robur, ad resistendum Diabolo & tentationibus ejus.* Unde dignosces, quanta vitæ integritas sit necessaria, cùm non tantùm oporteat eum esse

esse integrum moribus, & à populo appro-
batum, sed etiam infundatur Spiritus San-
ctus, ut donis ejus conformis sit, & dives
omni virtute.

Considera II. Dum Episcopus imponit
manum, & tu caput dextræ ejus submittis,
tria designari. Primum est, quod in specia-
lem tutelam sanctæ matris Ecclesiæ suscipia-
ris, unde ex consequenti etiam tu obligabe-
ris eandem specialiter protegere & defende-
re. Secundum, quod te humiliter velis sub-
mittere correctionibus tui Prælati. Tertium,
quod Episcopus te admoneat, quantoperè
estimare debeas dona Dei & gratias Spiritûs
Sancti, si enim hoc benè ponderaveris, seriò
attendes tuo officio, ut cum decore & abs-
que unâ terrenâ retributione peragas, o-
mnem tuam intentionem ad Deum dirigen-
do, à quo omnis merces, & recompensa ex-
spectanda est.

Considera III. Quantopere colenda ti-
bi sit puritas animæ & corporis, cum effectus
fueris habitatio Spiritûs Sancti, qui omne
immundum horret & fastidit, unde hujus te
communefacit Episcopus, dicens: *Quia
Cooperatores & Commistri estis corporis &
Sanguinis Domini, estote ab omni illecebrâ car-
nis alieni.* Quod, ut profundius menti im-
primat, proponit exemplum S. Stephani
tantoperè propter Castitatem ab Apostolis
com-

commemorati: *Cogitate beatum Stephanum merito præcipua Castitatis ab Apostolis ad officium istud electum.*

Confidera IV. & seriò pondera, quàm magna debeat esse integritas Diaconorum, cùm Apostoli septem Diaconos electuri apertè testati fuerint, necessarios esse homines plenos Spiritu Sancto & sapientià: *Act. 16. Considerate viros boni testimonij, septem plenos Spiritu Sancto & sapientià, quos constituamus &c.* Et S. Paulus ad Timotheum scribens docet eum condiciones Diaconi, & dicit, quòd debeat esse plenus omni perfectione, liber ab omni peccato, & procul ab omni culpà: *1. Tim. Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes, habentes mysterium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primùm, & sic ministrent, nullum crimen habentes. Quæ ultima verba: sine omni culpà, puri & perfecti: studiosè observes.*

AFFECTUS.

O Quàm confundor & erubesco, Deus meus! Video enim beneficia, quibus me cumulasti, & video ingratitude-
nem meam, qua tanto tempore inimicus tibi fui. Ah! plenus sim virtutibus & procul a peccatis, & eheu! plenus sum defectibus, & proxi-

proximus vitijis! O quàm mihi displicet mi-
ria mea! Quàm doleo de vitâ transactâ,
Otempus, quod sine spiritu, & absque de-
otione perdidisti! Imposuisti manum tuam,
confudisti Spiritum Sanctum, & ego extur-
avi eum delictis meis. Obtestor nunc, O
mi Deus! immensam pietatem tuam, ut re-
cipias me oculis amoris ac benevolentia,
non verò indignationis & iracundia! Ex-
tende divinam manum tuam, impone capiti
meo, sustenta me, ne miser corruam; De-
fende me, ne inimicus confodiat me, assiste
miâ divinâ gratiâ, ut, eâ adminiculante, talis
sim Minister tuus, qualem hæc dignitas re-
quirit, impollutus videlicet, innocens & li-
ber ab omni peccato.

Fructus & proposita.

Disquire interiora tua, & observa, an
verè floreas illis virtutibus, quæ ad
hoc officium requiruntur. Vide, an
in te verificetur, quod jubet Episcopus: *Ni-
tidi, puri, casti, mundi, sicut decet Ministros
Christi*: si talis fueris, vixerisque hactenus
modo, quo poteras, optimo, lauda Deum,
quo omne bonum; sin, doleas, statuasque
imposterum meliora. Magna sanè injuria
irrogatur Deo, dum ille immunditijs in præ-
dam cedit, qui omni virtute coruscare de-
buisset.

buisse. *Habitaculum es Spiritus Sancti, m̄
Diacone, ne igitur contristeris Spiritum San-
ctum, exturbando eum, & introducendo
spiritum malignum.* Detestare, quidquid
mali factum, & cura, ut non secedat à te. Lar-
gitor ille munificentissimus, sine quo nullum
bonum sperari potest, & ne vacilles in tuo
sancto proposito, recordare, quod conti-
nearis sub potenti manu Dei, qui in omnibus
te defender, roburque addet contra nequif-
sima inimici tela. Sed, ne obliviscaris,
eandem manum armatam esse stricto gladio,
quo omnes severissimè plectentur, qui indi-
gne hoc munus obiverint.

PUNCTUM SECUNDUM.

Considera functiones Diaconi, quæ sunt,
ministrare Sacerdoti celebranti, can-
tare Evangelium, prædicare, bap-
tizare. *Oportet Diaconum ministrare ad altare,
prædicare, & baptizare.* Munera sanè
nobilissima, ubi tamen specialiter aliquid
obseruo, quod, dum ministrat Sacerdoti, ac-
cipiat ab eodem Pacem, quam deinde Sub-
diacono præbet, qui postea etiam alijs eam
dispensat. Pulchrum profectò mysterium
& nobile officium, plurima enim per hoc in-
dicantur. I. Pacem à sacro altari reci-
piendam. II. Sacro altari appropinquan-
dum

dum interiori compositione & quiete cordis.
III. Ad sacrificium Missæ accedendum sine
odio & indignatione ergà proximum. IV.
fructum Sacrificij esse pacem. V. hoc ipso,
quod Diaconus sit Minister pacis, summo pe-
rè illi allaborandum, ut eandem omnium
cordibus inserat. Ego omninò judico, hoc
officium esse fructuosissimum & summè æsti-
mandum, eò enim ipsò, quod alijs pacem
communicet, communicat omne bonum.

AFFECTUS.

Non miror, O mi Deus! quòd tam exi-
guâ fruar pace in corde meo, id enim
non tibi, sed tepori meo adscriben-
dum, dum officium meum absque ullâ devo-
tione subeo. Unde enim quies interna, in
qua repausat anima mea, si tam exiguâ di-
spositione ad aram accedo? quomodo au-
debo pacem à te petere, qui totus indigna-
bundus, plenus passionibus & rancore sacrum
ministerium perago? Ah! quàm frequen-
ter iræ & odij motus militant in corde meo!
O Domine mi! En, ultroneus fateor indi-
gnum me esse, qui vel minimum quid parti-
ciparet de fructibus Sacrificij, id enim culpis
meis debetur & negligentijs, dum nullatenus
præditus sum conditionibus à te & ab
te requisitis. Sed, *O Deus meus! ne
estres*

intres in iudicium cum seruo tuo, & ne memineras iniquitatum antiquarum, quod enim haectenus factum, id nunc detestor & doleo, quòd non serviverim tibi, serviam nunc, etsi non eo fervore, quo debeo, serviam saltem eo, quo potero. Ne igitur prives me tuâ sanctâ pace, sed da illam, quam Mundus dare non potest, pacem, ut ego eam in corde foveam, & simul alijs communicare valeam.

Fructus & proposita.

FRuctus optimus & selectissimus erit, si firmum propositum in corde tuo radicaveris, mutandi vitam, & majori diligentia ac dispositione tremendo huic sacrificio assistendi; quemadmodum enim per hoc summè Deo placebis, sic summè displicebis, & gravissimam ejus indignationem provocabis, si vitam non emendaveris, majorique decore officium tuum peregeris. Cura, mi Diacone, & solerter invigila, ut pacem in corde tuo foveas, omnesque passiones elimines, hòc enim factò, Deus pacis assistet tibi, & deducet te ad gaudia Paradisi, ubi dulcissimâ pace æternum perfrueris. Cogita, quòd, tametsi subinde adversa ingruant, ut puta si ab alijs exercearis, offendaris, denuntieris, corporis infirmitate torquearis &c. hæc tamen omnia potiùs sint optima media ad

ad conservandam quàm amittendam pacem. Vult quidem Diabolus te sanctâ pace privare, & discordias accendere, sed Deus amator pacis longè aliud intendit, qui non cupit, nisi animam tuam, & interiora tua ita emundare, ut semper ad quævis adversa toleranda sis paratissimus, atque adeò etiam in casibus improvisis immotus permanes; emundaberis autem, si adversa non spectes nudè & purè, ut corpori tuo contraria & gravia sunt, sed ut instrumenta à Deo immissa, quibus ad Deum & cœlestia eleveris, tantumque in viâ perfectionis progrediaris, ut, spretis omnib9, soli Deo adhæreas, nihil magis desiderans, quàm de die in diem, de horâ in horam, in virtutibus crescere, ad quod cùm adversa vel maximè conducant, gratulaberis tibi, quotiescunque tale quid advenerit, utpote occasionem nactus, votum & desiderium tuum adimplendi, quod erat, placere Deo & proficere in virtutibus.

PUNCTUM TERTIUM.

CONSIDERA & aliud officium Diaconi, quod est prædicare verbum Dei: oportet *Diaconum prædicare*: Officium verè Apostolicum. Quemadmodum enim per Altaris ministerium inservis corpori vero & reali Christi Domini; sic per prædica-

Gg

prædica-

prædicationem Evangelij in servis corpori mystico, quod est populus. Dum Altari assistis, exerces te in amore divino, dum prædicas in amore erga proximum; ut adeò satis congruè affirmari possit, Diaconum in suo officio adimplere omnem perfectionem legis Christi, quæ consistit in amore Dei & proximi. Quod si non fuerit aptus ad prædicandum, conabitur tamen doctrinam Christianam tradere populo & adolescentulis, quod ministerium Deus summopere commendat & approbat, dum tales Ministros insignit titulo Doctorum & Evangelistarum, quia docent populum doctrinam cœlestem, & explicant ei Evangelium.

Considera II. & crede, frequentissime tibi in mentem revocari, quod Jeremias in suis Threnis deplorat: *parvuli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eis.* Per parvulos intelligendo ignorantes & rerum fidei imperitos, qui tanquam famelici clamant, ut mysticus & cœlestis hic panis frangatur, quantum animam refocillare valeant. Quod, quantum Deo placeat, quantumque Deus desideret, ut populus erudiatur in doctrinâ Christianâ, patet ex facto illo, cujus meminit S. Marcus, ubi Christus Dominus discipulos suos accessum parvulorum impedire volentes increpavit, indignabundè eos alloquens: *Sinite parvulos venire ad me. Ac si diceret;*

Thren.
4. v. 4.

Marci.
10. v. 13.

diceret; tum enimverò satisfacietis officio vestro, si parvulis panem doctrinæ Christianæ fregeritis, quo reficiantur, & in fortitudine cibi istius ad me perveniant.

AFFECTUS.

O Mi Jesu! sitne impossibile, ut sine amore quis ingrediatur regnum cœlorum? Ah anima mea! ubi erit æterna tua mansio, si tales à cœlo arceantur? O quam repentinus interitus obversatur oculis meis! O quàm vanâ spe hucusque me lactavi! Credidi ad superna habitacula me avolaturum, sed ecce! exiguus amor, quo in Deum & proximum feror, aliud præfagit. O quàm fui hucusque negligens, quàm exiguo ardebam desiderio erudiendi, seu potius frangendi panem famelicis! O mi Deus! Quid O anima mea exspectabis sine amore erga Deum & proximum? Habes cur timeas, ne severissimus vindex Deus exerat gladium illum, quo suæ legis transgressores ferit. Time, time, O anima mea, & accelerato gradu ad Deum tuum confuge, supplex facta, ut sanctum hunc amorem in te suscitet.

O Deus meus! En supplicem me! Imple animam meam amore tuo. O! placeat tibi Domine Deus, ut vero amore totus incandescam, tamque ardentes flammæ in me insurgant,

furgant, ut in tuo amore penitus comburam. Placeat insuper O Deus, ut ita erga proximi salutem exastuem, ut ipsius amore quævis aspera spernam, hoc solo contentus, quod benefacere possim. O utinam omnes ignorantes, omnes peccatores possem ad te adducere, & sancto amore inflammare, etiam cum dispendio vitæ meæ. Doleo nunc, O mi Jesu! & omnes negligentias meas serio emendabo, quia ex nunc *diligo te ex toto corde, totisque visceribus meis, & proximum propter te.*

Fructus & proposita.

Optimus, imò sumè necessarius, tuus fructus erit, si non solis ac nudis propositis fueris contentus, sed insuper in effectum deducere studueris. Non sufficit verbis duntaxat protestari, sed necessarium est, ut reipsâ comprobetur, quod promissum est. Examina diligenter conscientiam tuam, & deprehendes negligentias tuas, investiga solerter, nec desiste cuncta discutere, quouque omnia ad justam normam reduceris. Cogita semper, totum, quod fit populo, fieri Deo, nec minùs esse, prædicare & doctrinam Christianam explicare, quàm altari assistere. Vita tua, mi Diacone, non est consumenda *in cupiditatibus, in comessationibus, sed in ser-*

vitio Dei & proximi. Servitus omninò nobilissima, magisque æstimanda, quàm regia libertas & magnificentia, si enim quilibet actus suam nobilitatem desumit ab objecto, patet utique, actum hunc esse nobilissimum, cum respiciat ipsum Deum & salutem animarum, quæ sunt objecta tam nobilia, ut quodcunque terrenum superent.

DIES SEPTIMUS.

De Ordine Sacerdotij.

Atingimus nunc maximam sublimitatem in Sacramento Ordinis, quæ est Sacerdotium; Sacerdos enim, cum sit præcipuus Minister sacri altaris & consecret corpus & sanguinem Christi, offert illud ipsum sacrificium, quod Christus in cruce æterno Patri obtulerat, cum hæc differentiâ, quod illud Christi fuerit cruentum, hoc verò incruentum. Ex quo utique elucet magna auctoritas Sacerdotij, dum potentiam suam etiam in ipsum corpus dominicum extendit. Nec aberravero, cum hanc dignitatem omnium præcipuam nuncupavero, tametsi enim ex alijs capitibus major sit dignitas Episcopalis, non est tamen major aut distinctus Ordo à Sacerdotio (prout communior Theologorum docet) sed una duntaxat exemptio ab eo.

G g 3

PUN-